

Oorlogsgravenstichting
Bankplein 5
2585 EV 's-Gravenhage

Aduard, 10 februari 1994

L.S.;

Betreft: opsporing van familielid

Ondergetekende, J. Wobbes, is reeds geruime tijd bezig een tijdens de oorlogsperiode zoekgeraakt familielid (oom) op te sporen. Het betreft Hendrik Wobbes, geboren op 15 december 1919 te Tijnje (Gem. Opsterland) en destijds wonende in de Gemeente Roden.

Hendrik Wobbes is op 1 november 1944, samen met een 2-tal metgezellen, t.w. Geert Wijdeveld, een schipperszoon uit Oldehove die nabij de boerderij van de familie Wobbes was ondergedoken, en Jan Gouwman, een marechaussee uit Barendrecht die was ondergedoken in Hoogkerk, vertrokken naar Zuid-Nederland. Volgens inlichtingen zijn ze vertrokken naar Tiel en zijn er daar in geslaagd de rivier over te steken naar het bevrijde deel van Nederland. Enige dagen na 1 november 1944 heeft de familie nog een kaartje ontvangen uit Tiel met daarop de mededeling dat de tocht tot dusverre voorspoedig was verlopen, deze kaart was gedateerd 5 november 1944. Nadien is van hen niets meer vernomen. Direct na de bevrijding heeft een familielid getracht duidelijkheid te verkrijgen doch zonder definitief resultaat. Wel is mij het volgende verhaal bekend:

"Het was de bedoeling van het 3-tal zich aan te sluiten bij de geallieerde legers, men moet erin zijn geslaagd contact te maken met een Engels legeronderdeel in de omgeving van de plaats Wamel. Van dit legeronderdeel kreeg men de opdracht om met een (radio)zender terug te keren naar bezet gebied, vermoedelijk met het doel om de geallieerden van daaruit van informatie te voorzien, een Engelse militair vergezelde hen. Men schijnt te zijn aangekomen in de omgeving van Wageningen maar is daar de bezetters tegen het lijf gelopen. De drie Nederlanders zijn door de Duitsers doodgeschoten, de Engelse militair is krijgsgevangen gemaakt doch na de oorlog bij zijn onderdeel teruggekeerd."

Het hierboven weergegeven verhaal heb ik tot nu toe niet bevestigd kunnen krijgen, direct na de oorlog heeft de familie Wobbes het Rode Kruis ingeschakeld om inlichtingen te verkrijgen, doch zonder enig resultaat. De STICHTING OORLOGS- & VERZETSMATERIAAL GRONINGEN heeft mij geadviseerd om contact op te nemen met de Oorlogsgravenstichting. Gelijkzeitig zal ik mij ook richten tot het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie.

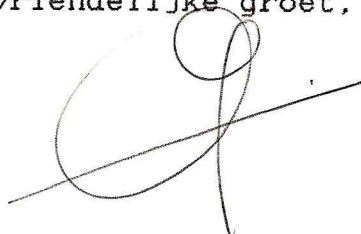
Graag zou ik van u horen of bij u bekend is dat er in de omgeving van Wageningen na de oorlog slachtoffers zijn gevonden of begraven, waarvan de namen misschien niet bekend zijn, maar die mogelijk in verband kunnen staan met het hiervoor weergegeven verhaal.

Het betreft dus een 3-tal mannen t.w.: Hendrik Wobbes, geb. 15 december 1919, Geert Wijdeveld, geb. 22 augustus 1922 en Jan Gouwman geb.dat. onbekend, die vermoedelijk korte tijd na 5 november 1944 in de omgeving van Wageningen door de Duitsers zijn omgebracht. Uiteraard ben ik bereid om nadere toelichting te geven op dit schrijven, hoewel mij geen verdere bijzonderheden omtrent de lotgevallen van hen bekend zijn.

Graag wil ik u alvast hartelijk bedanken voor de moeite.

Met vriendelijke groet,

J. Wobbes
Snikweg 32
9831 PR Aduard
tel. 05903-2268

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'J' followed by a vertical line and a horizontal stroke, crossing the 'J'.

OORLOGSGRAVENSTICHTING

BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN
ERE-VOORZITTER Z.K.H. PRINS BERNHARD DER NEDERLANDEN

DOSSIER NO.: 390\173167-4\Necro\JJT
ONDERWERP: Inlichtingen

'S-GRAVENHAGE, 3 maart 1994

De heer J. Wobbes
Snikweg 32
9831 PR Aduard.

Geachte heer Wobbes,

Naar aanleiding van Uw brief van 10 februari jl. moet ik U helaas mededelen dat onze stichting niet over nadere gegevens m.b.t. de laatste rustplaats van wijlen Uw oom de heer H. Wobbes beschikt.

Voorts is het ons niet bekend of in de omgeving van Wageningen (onbekende) slachtoffers gevonden zijn die in verband zouden kunnen worden gebracht met het overlijden van Uw oom.

Teneinde de nagedachtenis aan Uw oom en de heren J. Gouman en G. Wijdeveld in ere te houden zijn hun personalia opgenomen in gedenkboeken.

Het spijt mij oprecht U geen bericht omtrent de laatste rustplaats van de heer H. Wobbes te kunnen doen toekomen.

Hoogachtend,

J.J.A. den Haan
algemeen directeur

Bijlagen: 3

O O R O G S G R A V E N S T I C H T I N G

wereldomvattend werk ter nagedachtenis aan de
Nederlandse oorlogsslachtoffers

ALGEMEEN

Een samenvatting van de doelstelling van de Oorlogsgravenstichting, zoals deze in haar statuten is omschreven, zou kunnen luiden:

- De aanleg, inrichting, instandhouding en verzorging van het Nederlandse oorlogsgraf, waar ter wereld dit zich ook moge bevinden, alsmede het onderhoud der in Nederland verspreid liggende graven van leden der geallieerde strijdkrachten, voor zover daarvoor niet door het betrokken land wordt zorggedragen - .

Sedert de oprichting op 13 september 1946 is getracht deze woorden in daden om te zetten. Zo werd een uitgebreid necrologisch kaartstelsel opgebouwd, waarin ruim 180.000 namen voorkomen, werden duizenden grafstenen geplaatst en werden vele contacten met de nabestaanden gelegd.

De administratie van de Stichting is gevestigd aan het Bankplein 5 te 's-Gravenhage. Van hieruit worden de wereldomvattende werkzaamheden der Stichting geleid.

Te Jakarta bevindt zich een bijkantoor, speciaal ten behoeve van de graven in Indonesië.

Vele Nederlandse oorlogsslachtoffers hebben geen aanwijsbare laatste rustplaats gekregen. Te hunner nagedachtenis zijn gedenkboeken samengesteld, waarin allen, die daarvoor in aanmerking kwamen, naam voor naam zijn herdacht.

De zorgen der Stichting strekken zich voornamelijk uit over rond 50.000 aanwijsbare Nederlandse oorlogsgraven. Het onderhoud hiervan wordt direct of indirect door de Stichting behartigd. Aangekend op de wereldkaart vormt de ligging van de graven en van de verschillende plaatsen waar Nederlanders zijn omgekomen een afspiegeling van de oorlogsgebeurtenissen, welke zoveel leed over ons volk hebben gebracht.

Naast de ereplicht tegenover de overledenen wordt er in ons werk naar gestreefd het leed van de nageiaten betrekkingen zoveel mogelijk te verzachten.

Gouman, Jan 13-6-1916

Barendrecht vermist

Wijdeveld, Geert 22-8-1921?

Onstwedde 15-11-1944

Nederland

bovenstaande is de tekst

in de "In Memoriam Boeken"

van Hendrik komt hierin niet voor,

wel op de "Eenlijst van Gevallenen"

Twee oorlogsbegraafplaatsen staan rechtstreeks onder het beheer der Stichting:

Het Militair Ereveld Grebbeberg te Rhenen, de laatste rustplaats van de in de strijd om de Grebbestelling in mei 1940 gesneuvelde militairen. Direct na de beëindiging van de strijd werd ter plaatse een begraafplaats ingericht, waar de Nederlandse - en aanvankelijk ook de Duitse - gesneuvelden werden begraven.

Na 1945 kwam de Grebbeberg onder beheer van het departement van Oorlog, dat op 1 januari 1952 de begraafplaats aan de stichting overdroeg. Er bevinden zich thans meer dan 700 uitsluitend Nederlandse graven, voornamelijk van gesneuvelden van het 8e, 10e en 22e Regiment Infanterie.

De laatste jaren zijn ook de stoffelijke resten van militairen, die elders waren gevallen en begraven, naar de Grebbeberg overgebracht.

Het Ereveld Loenen (op de Veluwe)

Op dit door de Stichting aangelegde ereveld, dat op 18 oktober 1949 door wijlen H.M. Koningin Wilhelmina officieel werd geopend, bevinden zich temidden van een typisch Veluwe begroeiing van vliegdennen, jeneverbessen, berkenstoelen, eikstruiken en heide de graven van ruim 3100 oorlogsslachtoffers, welke voor een groot deel vanuit Duitsland naar Nederland zijn overgebracht.

Onder hen bevinden zich gesneuvelde militairen, verzetslieden omgekomen in concentratiekampen, alsmede slachtoffers van de gedwongen arbeidinszetz. De graven liggen in gebogen rijen langs de paden en vormen mede door de eenvoudige grafafinichting van liggende stenen één geheel met de natuur.

In de eenvoudige van rondhout opgetrokken kapel bevindt zich het door H.M. Koningin Wilhelmina geschonken "Wandbord Engelandvaarders", dat eens hing in het Londense tehuis "Oranjehaven" in Hyde Park.

Op dit wandbord, dat als opschrift draagt "Ter herinnering aan de Engelandvaarders die hun leven lieten voor Koningin en Vaderland" en op vier aanvullende panelen, zijn de namen gegroeped van hen die zijn omgekomen te bestemde plaatse en van diegenen die stierwen op weg naar de vrijheid.

Voorts bevinden zich hier urnen met asresten uit Duitse concentratiekampen, alsmede wandplaten ter nagedachtenis aan Prinses Wilhelmina en aan de oprichter van de Oorlogsgravenstichting, wijlen reserve-luitenant-kolonel Dr. A. van Anrooy.

Een schrijn met 42 in leder gebonden gedenkboeken, waarin de personalia van 125.000 Nederlandse oorlogsslachtoffers zijn opgenomen, heeft een centrale plaats in de kapel.

Achter de kapel is een eenvoudig gedenkteken opgericht ter nagedachtenis van de Nederlandse slachtoffers, die zijn omgekomen in het concentratiekamp Natzweiler.

Het stijlvolle monument draagt een werkstuk van rood graniet, vervaardigd in de steengroeve waar de gevangenen moesten werken. In een door een bronzen deurtje afgesloten ruimte bevindt zich een urn met aarde van de executieplaats.

Op de begraafplaats bevindt zich bovendien in de vorm van een offerschaal een monument ter nagedachtenis van de "Onbekende Verzetsstrijder", dat symbolisch "ondergronds" werd geplaatst op de bodem van een oude leemkuil.

Te Loenen vinden nog regelmatig herbegravingen plaats o.a. van stoffelijke resten die elders voor ruiming in aanmerking kwamen. De Stichting voorkomt hierdoor het verlorene gaan van stoffelijke overschotten van Nederlandse oorlogsslachtoffers.

Het dagelijks onderhoud op beide begraafplaatsen geschiedt door eigen personeel.

De overige oorlogsgraven in Nederland bevinden zich op de gemeentelijke of bijzondere, over het gehele land verspreide, kerkhoven en begraafplaatsen. Het is een omvangrijke taak deze ruim 9.000 graven te controleren en - waar nodig - onderhouds- of herstelwerkzaamheden te verrichten.

Hiertoe zijn in vele gemeenten contactpersonen aangesteld, die de Stichting regelmatig rapporteren betreffende de onderhoudstoestand, geconstateerde gebreken e.d.

Voor het schoonhouden der grafstenen en voor herstelwerkzaamheden beschikt de Stichting over een eigen technische dienst.

In deze controle zijn eveneens ruim 7.000 verspreid gelegen geallieerde oorlogsgraven opgenomen.

Hieronder vallen dus niet de graven op de grote geallieerde oorlogsbegraafplaatsen (zoals Oosterbeek, Holten, Margraten), welke door de betrokken landen zelf worden verzorgd.

De laatste jaren werden op verzoek van enige gemeenten door samenlegging van oorlogsgraven op bestaande begraafplaatsen kleine erehoven aangelegd, waardoor het onderhoud doeltreffender kan geschieden. Bovendien zijn een aantal verspreid gelegen geallieerde graven door de zorgen der Stichting op enige kleine erevelden tezamen gelegd.

DUITSLAND

Nadat in 1951 de onder het departement van Oorlog ressorterende Dienst voor Identificatie en Berging gereed was gekomen met de op verzoek van de familie uitgevoerde overbrengingen naar Nederland, werden in West-Duitsland door de Oorlogsgravenstichting nog enige duizenden graven van Nederlanders aangetroffen.

Het onderhoud en de inrichting was in de meeste gevallen zeer slecht, zodat plannen werden ontworpen hierin verbetering te brengen. Allereerst moest echter een administratief onderzoek worden ingesteld naar de oorzaak van het verblijf in Duitsland en naar de Nederlandse gezindheid van deze overledenen, omdat uit de aard der zaak uitsluitend de graven van de "Goede Nederlanders" voor verzorging door de Stichting in aanmerking komen.

Nadat gebleken was dat bij de grote verspreidheid der graven de onderhoudstaak niet naar behoren kon worden uitgevoerd, werd in 1953 een aanvang gemaakt met de concentratie van deze slachtoffers op 7 Nederlandse erevelden:

- 169 slachtoffers op het Friedhof Osterholz te Bremen
- 353 slachtoffers op het Hauptfriedhof Ohlsdorf te Hamburg
- 249 slachtoffers op het Vorwerker Friedhof te Lübeck
- 417 slachtoffers op het Friedhof an der Seelhorst te Hannover
- 393 slachtoffers op het Hegerfriedhof te Osnabrück
- 1229 slachtoffers op het Störfelder Friedhof te Düsseldorf
- 756 slachtoffers op het Waldfriedhof te Frankfurt am Main.

De inrichting der graven geschiedde in nauwe samenwerking met de plaatselijke instanties door de technische dienst der Stichting.

De identificaties en overbrengingen werden in eigen beheer uitgevoerd. Alle graven werden ingericht met eenvormige staande grafstenen welke in Nederland werden aangemaakt.

De slachtoffers die in het gebied waren omgekomen waarvoor het ereveld als middelpunt was gekozen, doch wier stoffelijk overschot onvindbaar bleek te zijn, werden op gedenkstenen herdacht.

Ter nagedachtenis van de vele duizenden concentratiekampslachtoffers zijn op enige erevelden herdenkingsmonumenten opgericht.

De nagedachtenis van de Nederlanders, omgekomen in het concentratiekamp Neuengamme, wordt op deze wijze geeerd op het ereveld te Hamburg, van het concentratiekamp Bergen-Belsen op het ereveld te Hannover, van de concentratiekampen Dachau, Flossenbürg en Natzweiler op het ereveld te Frankfurt am Main, van de niet in West-Duitsland gelegen voormalige concentratiekampen, zoals Auschwitz, Sobibor, Ravensbrück, Sachsenhausen, Theresienstadt en Buchenwald op het ereveld te Düsseldorf.

OVERIGE LANDEN IN EUROPA

Op overeenkomstige wijze zijn ook Nederlandse erevelden tot stand gekomen in de volgende landen en plaatsen:

OOSTENRIJK

89 Slachtoffers op het Kommunalfriedhof te Salzburg.
Hier zijn onder andere 52 Nederlandse krijgsgevangenen herbegraven die waren overleden in een krijsgevangenenkamp in Tsjecho-Slowakije, alsmede een aantal in de concentratiekampen Mauthausen en Ebensee overleden Nederlanders.

GELDELIJKE STEUN

Het zal duidelijk zijn dat met de uitvoering van de hierboven geschetste taken jaarlijks een aanzienlijk bedrag is gemoeid.

Weliswaar verleent de Regering een ruime subsidie doch de Stichting heeft zich steeds op het standpunt gesteld dat haar werk niet uitsluitend hieruit moet worden gefinancierd.

Het is daarom dat de Stichting een beroep doet op het Nederlandse volk door middel van vrijwillige bijdragen dit pietetsvolle werk te steunen. De begunstigers ontvangen jaarlijks gratis het uitgebreide en geïllustreerde "Jaaroverzicht en Mededelingenblad".

De Oorlogsgravenstichting zal ook in de toekomst blijven waken over hetgeen tot stand werd gebracht, ter nagedachtenis aan onze Nederlandse oorlogsslachtoffers en tot troost van de familieleden, indachtig haar devies:

"OPDAT ZIJ MET EERE MOGEN RUSTEN".

Nadere inlichtingen worden gaarne versprekt door de afdeling Voorlichting van de Oorlogsgravenstichting, Postbus 85981, 2508 CR 's-Gravenhage, **070-3633434**

Giro: 40 10 00

Giro Reisfonds "Verre Oosten": 30 40 00

-0-0-0-0-0-0-

Deel 37

Alle overige in Duitsland omgekomen landgenoten, wier laatste rustplaats niet aanwijsbaar is.

765 namen

Deel 38 en 39

Nederlandse en als Nederlandse onderdanen erkende oorlogsslachtoffers, die op of boven zee zijn omgekomen.

6067 namen

Deel 40 en 41

Nederlandse en als Nederlandse onderdanen erkende oorlogsslachtoffers, omgekomen in het Verre Oosten, wier stoffelijke resten niet zijn begraven op erevelden in Indonesië, Thailand, Birma e.d.

6788 namen

Deel 42

Supplement op alle delen.

2125 namen

Een volledige serie boeken ligt ter inzage op het stichtingskantoor en op het ereveld te Loenen (Veluwe). In de kapel op dit ereveld bevindt zich in een eikenhouten schrijn, ontworpen door de heer P.R. Peverelli, tevens een in leder gebonden serie boeken.

Iedere dag wordt door de opzichter van het ereveld een bladzijde van een gedenkboek omgeslagen.

Een aantal boeken (delen 4 t/m 33) met de personalia van ruim 100.000 uit Nederland gedeporteerde Joodse landgenoten werd toegezonden aan het Israëliësche Instituut ter herdenking van de Joodse martelaren "Yad Vashem" te Jeruzalem.

Bovendien zijn series gedenkboeken ter beschikking gesteld aan het Nederlandse Rode Kruis, het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, het Nederlands Nationaal Oorlogs- en Verzetsmuseum te Overloon en aan het Herinneringscentrum Kamp Westerbork.

OVERIGE ACTIVITEITEN

Behalve de dagelijkse arbeid op het gebied van grafinrichting en grafonderhoud, het bijhouden van de necrologische gegevens enz. verleent de Stichting bemiddeling bij het verzorgen van bloemleggingen en het verkrijgen van graffoto's.

Met ingang van 1962 is de Stichting de uitvoering opgedragen van de reizenregeling, opgenomen in de tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Oorlogsgravenovereenkomst. Op grond hiervan kunnen nabestaanden, die een bezoek brengen aan een begraaf- of gedenkplaats in Duitsland en Oostenrijk, gratis reizen op het in Duitsland af te leggen traject. Bovendien worden regelmatig groepsreizen georganiseerd, o.a. naar Indonesië, Thailand en Birma.

Ter nagedachtenis aan de vele honderden landgenoten die in Mauthausen zijn omgekomen en gecremeerd, is op dit ereveld een herdenkingsmonument opgericht.

NOORWEGEN

37 Slachtoffers op het Vestre Gravlund te Oslo. De stoffelijke resten moesten deels uit zeer afgelegen en onherbergzame streken worden overgebracht.

FRANKRIJK

114 Slachtoffers werden herbegraven op een erebegraafplaats aan de route nationale nr. 17, te Orry-la-Ville nabij Parijs. Het terrein alsmede het daarop gebouwde ereportaal zijn geschonken door de Franse Republiek.

In dit ereportaal zijn drie gedenkplaten aangebracht met de namen van 89 militairen en burgers, wier graven niet konden worden aangewezen.

In een vierde gedenkplaat, aangeboden door de voormalige Nederlandse Verzetsbeweging in Frankrijk, zijn de namen gebeiteld van de Nederlandse verzetsstrijders, die in Frankrijk zijn omgekomen.

GROOT-BRITANNIË EN IERLAND

De rond 500 Nederlandse graven bevonden zich voor het merendeel op sterk verspreid liggende begraafplaatsen, waardoor het moeilijk was een bevredigende onderhoudstoestand te verkrijgen.

Om hierin verbetering te brengen, zijn in de loop van 1964 de stoffelijke resten van 254 slachtoffers overgebracht naar de begraafplaats Mill-Hill te Londen-Hendon en aldaar herbegraven op een door de zorgen der Stichting aangelegde erebegraafplaats.

Op gedenkstenen zijn de namen van 185 slachtoffers vermeld.

Hun graven staan onder de blijvende zorg van de Commonwealth War Graves Commission.

Het onderhoud van en de controle over de verdere oorlogsgraven in Europa geschiedt merendeels door tussenkomst van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordigers.

INDONESIË

Op 1 juni 1946 werd op last van de Legercommandant in Indonesië het Centraal Bureau Gravedienst opgericht. Ook hier moest een apparaat vanaf de grond opgebouwd worden, hetwelk bovendien te kampen had met grote moeilijkheden op het gebied van opsporing, identificatie en transport. Toch werden in de jaren van 1946 - 1952 vele erevelden aangelegd waarop ruim 20.000 burgers en militairen van het Koninkrijk der Nederlanden

Na de overdracht van de soevereiniteit aan Indonesië zijn erevelden op 1 januari 1952 onder het beheer van de Oorlogsgravenstichting gekomen.

Op verzoek van de Indonesische regering is in de loop der jaren het aantal erevelden ingekrompen. De stoffelijke resten werden door de zorg van de Nederlandse regering overgebracht naar 7 op Java gelegen erevelden, welke zich bevinden te:

<u>Jakarta</u>	(ereveld Menteng Pulo	4270*	slachtoffers
	(ereveld Ancol	2018	slachtoffers
<u>Semarang</u>	(ereveld Candl	1088	slachtoffers
	(ereveld Kalibanteng	3095	slachtoffers
<u>Surabaya</u>	ereveld Kembang Kuning	5028	slachtoffers
<u>Bandung</u>	ereveld Pandu	3988	slachtoffers
<u>Cimahi</u>	ereveld Lewwigajah	5181	slachtoffers

* Inclusief 728 urnen met asresten van in Japan gecremeerde krijgsgevangenen, die zich bevinden in het Columbarium van het ereveld Menteng Pulo.

Op het eiland Ambon bevinden zich bovendien nog 167 Nederlandse oorlogsgraven op het C.W.G.C.-ereveld Ambon-Galala.

OVERIGE LANDEN

Bijna 3000 Nederlandse krijgsgevangenen lieten het leven bij de aanleg van de beruchte Birma-spoorweg.

Zij werden na de oorlog herbegraven op de door de zorgen van de Commonwealth War Graves Commission (C.W.G.C.) aangelegde erevelden Kancharaburi en Chungkai in Thailand en op het ereveld Thanbyuzayat in Birma.

De inrichting van de Nederlandse graven werd uitgevoerd door de C.W.G.C. nadat de Stichting hiervoor de benodigde gevevens en gelden had verstrekt.

Alle graven op de hierboven genoemde erevelden zijn ingericht met betonnen voetstukken waarop bronzen platen zijn aangebracht.

Deze graf aanduiding is gebruikelijk op de C.W.G.C.-erevelden in dit gebied en houdt verband met de weersinvloeden en aardbevingen.

Op de bronzen platen zijn onder de Nederlandse Leeuw en de inscriptie "Koninkrijk der Nederlanden" de personalia vermeld.

Vele grotere en kleinere concentraties oorloggraven liggen over de gehele wereld verspreid, o.a. te Singapore, Hongkong, Tangkok (Korea), Sydney, Jackson, New York etc.

Voor het onderhoud van deze graven wordt veel hulp ondervonden van de reeds eerder genoemde C.W.G.C. en de Nederlandse vertegenwoordigingen in deze plaatsen.

GEDENKBOEKEN

Van ruim 125.000 Nederlandse oorlogsslachtoffers zijn de graven niet aanwijsbaar. Hun stoffelijke resten zijn nooit gevonden. Die werden opgenomen door de zee, verbrand in crematoria, naamloos in omvangrijke massagraven begraven of staan als vermist te boek. Te hinner nagedachtenis zijn gedenkboeken vervaardigd, waarin alle namen werden vastgelegd.

Het drukken en binden van de gedenkboeken geschiedde door de grafische scholen te Amsterdam, Utrecht en 's-Gravenhage.

De personalia van de slachtoffers zijn groepsge wijze gerangschikt volgens onderstaande opgave:

<u>Deel 1</u>	Concentratiekamp Bergen-Belsen	1843 namen
<u>Deel 2</u>	Concentratiekampen Auschwitz, Buchenwald, Gross-Rosen, Lublin, Mittelbau, Ravensbrück, Sachsenhausen, Sobibor, Stuthof, Theresienstadt en Warschau (de Joodse slachtoffers zijn opgenomen in de delen 4 t/m 33).	1587 namen
<u>Deel 3</u>	Concentratiekamp Mauthausen.	1639 namen
<u>Deel 4</u>	Nederlandse en met asiel in Nederland verblijvende Joodse oorlogsslachtoffers omgekomen in Nederland, Duitsland en andere landen van Europa.	t/m 33 ruim 100.000 namen
<u>Deel 34</u>	Concentratiekamp Hamburg-Neuengamme.	2455 namen
<u>Deel 35</u>	Concentratiekampen Dachau, Flossenbürg en Natzweiler.	526 namen
<u>Deel 36</u>	Kampen Amersfoort, Vught, Westerbork alsmede de namen van diegenen, die elders in Nederland zijn omgekomen, doch waarvan de plaats van begraven niet bekend is.	1426 namen